

165.12, KDB: 840

Vd.D.
1919 2448

KONCESSION

FOR

BODIN KOMMUNE

PAA

REGULERING AV HEGMOVASSDRAGET

MEDDELT VED KONGELIG RESOLUTION AV 20DE DECEMBER 1918

Ved kongelig resolution av 20de december 1918 om tilladelse for Bodin kommune til at regulere Hegmovassdraget er det bestemt:

«Det tillates i medhold av lov av 14de december 1917 om vasdragsreguleringer Bodin kommune at regulere Hegmovasdraget samme steds i det væsentlige overensstemmende med fremlagt plan og paa de i Arbeidsdepartementets foredrag av 20de december 1918 indtatte betingelser. Reguleringsgrænsen i Hegmovatnet er mellem cote 114,50 og cote 128.»

Betingelser

for

regulering av Hegmovassdraget.

(Fastsat ved kgl. resol. av 20de december 1918).

1.

Reguleringskoncessionen gives paa ubegrænset tid.

Dersom vandfald der ikke tilhører staten eller norske kommuner deltar i reguleringen eller blir medeiere i reguleringsanlægget, gjælder koncessionen for disses vedkommende i femti aar fra koncessionens datum.

Ved koncessionstidens utløp tilfalder disse vandfaldseieres andele i reguleringsanlægget staten uten vederlag.

Reguleringskoncessionen kan ikke overdrages. Det utførte reguleringsanlæg eller andel deri kan ikke avhændes, pantsættes eller gjøres til gjenstand for arrest eller utlæg uten i forbindelse med vandfald i samme vasdrag nedenfor anlægget.

Anlægget maa ikke nedlægges uten statsmyndigheternes samtykke.

2.

For den økning av vandkraften, som indvindes ved reguleringen skal der erlægges en aarlig avgift til staten av kr. 0,25 pr. naturhestekraft.

Økningen beregnes med utgangspunkt i vasdragets lavvandsføring før reguleringen, det vil si den vandføring som har kunnet paaregnes aar om andet i 350 dage av aaret. Ved beregning av økningen forutsættes det, at magasinet utnyttes paa en saadan maate, at vandføringen i lavvandsperioden blir saa jevn som mulig. Hvad der skal ansees som den ved reguleringen indvundne økning av vandkraften, avgjøres med bindende virkning av departementet efter indstilling fra Vasdragkommissionen.

Plikten til at erlægge den overfor omhandlede avgift indtræder efterhvert som den ved reguleringen indvundne vandkraft tages i bruk.

3.

For den i punkt 2 omhandlede økning av vandkraften skal der erlægges en godtgjørelse en gang for alle til staten av kr. 1,00 for hver ved reguleringen indvunden naturhestekraft. Godtgjørelsen blir at erlægge efterhaanden som den ved reguleringen indvundne vandkraft tages ibruk.

4.

Nærmere bestemmelser om betalingen av avgiften efter post 2, godtgjørelse efter post 3 og om kontrol med vandforbruket samt angaaende avgivelse av kraft, jfr. post 19, blir forsaavidt de ikke er fastsat av Kongen, med bindende virkning for hvert enkelt tilfælde at gi av vedkommende regjeringsdepartement efter indstilling fra Vasdragkommissionen. Avgifter og godtgjørelse har samme pantesikkerhet som skatter paa fast eiendom og kan inddrives paa samme maate som disse. Efter forfald syares 6 pct. rente.

5.

Koncessionæren plikter før arbeidet paabegyndes at forelægge vedkommende departement detaljerte planer med fornødne opplysninger, beregninger og omkostningsoverslag vedkommende reguleringsanlægget, saaledes at arbeidet ikke kan iverksettes før planerne er approbert av vedkommende departement. Anlægget skal utføres paa en solid maate og skal til enhver tid holdes i fuld driftsmæssig stand. Deres utførelse

saavel som deres senere vedlikehold og drift undergives offentlig tilsyn. De hermed forbundne utgifter utredes av anlæggenes eier.

6.

Arbeidet maa paabegyndes inden en frist av 2 aar, efterat koncessionen er git og fuldført inden en yderligere frist av 5 aar.

I fristerne medregnes ikke den tid, som paa grund av overordentlige tildragelser (vis major), streik eller lockout har været umulig at utnytte.

7.

Arbeidet skal saavidt mulig utføres ved funktionærer og arbeidere, som har norsk indfødsret eller statsborgerret.

Norsk arbeide og norsk materiel anvendes forsaavidt dette kan faaes like godt, tilstrækkelig hurtig og for en pris, som ikke med mere end 10 — ti — procent overstiger den pris, hvortil materiel kan faaes fra utlandet.

Vedkommende departement kan tilstede undtagelse fra disse regler, naar særegne hensyn gjør det paakrævet.

8.

Forsikring tegnes saavidt mulig i norske selskaper, hvis disse byr like fordelagtige betingelser som utenlandske.

9.

Arbeiderne maa ikke paalægges at motta varer istedetfor penger som vederlag for arbeide eller paalægges nogen forpliktelse med hensyn til indkjøp av varer (herunder dog ikke sprængstof, verktøi og andre arbeidsmaterialer). Verktøi og andre arbeidsredskaper, som utleveres arbeiderne til benyttelse, kan bare kræves erstattet, naar de bortkastes eller ødelægges og da bare med deres virkelige værdi beregnet efter hvad de har kostet koncessionæren med rimelig fradrag for slitage paa utleveringstiden. Hvis koncessionæren holder handelsbod for sine arbeidere, skal nettooverskuddet efter revidert årsregnskap anvendes til almennyttig øiemed for arbeiderne. Anvendelsen fastsettes efter samraad med et av arbeiderne opnævnt utvalg, som i tilfælde av tvist kan forlange saken forelagt for vedkommende regjeringsdepartement til avgjørelse.

Koncessionæren skal være ansvarlig for, at hans kontraktører opfylder sine forpliktelser overfor arbeiderne ved anlægget.

10.

Koncessionæren er forpligtet til at rette sig efter de bestemmelser, som vedkommende

regjeringsdepartement gir til motarbeidelse av drukkenskap og smughandel med berusende drik blandt den befolkning, som er knyttet til anlægget.

11.

Saafernt særskilt politiopsyn i anledning av arbeidenes utførelse av det offentlige findes nødvendig, pligter koncessionæren at utrede utgifterne derved.

12.

Koncessionæren er forpligtet til efter nærmere bestemmelse av medicinalstyrelsen at skaffe arbeiderne den til enhver tid nødvendige lægehjelp og at holde et for øiemedet tjenlig sykehus med isolationslokale og tidsmessig utstyr.

13.

Koncessionæren er i fornøden utstrækning forpligtet til paa rimelige vilkaar og uten beregning av nogen fortjeneste at skaffe arbeiderne og funktionærene sundt og tilstrækkelig husrum — alt efter nærmere bestemmelse av vedkommende regjeringsdepartement.

Koncessionæren er ikke uten vedkommende regjeringsdepartements samtykke berettiget til i anledning av arbeidstvistigheter at opsi arbeiderne fra bekvemmeligheter eller hus leiet hos ham. Uenighet om hvorvidt opsigelse skyldes arbeidstvist avgjøres med bindende virkning av departementet.

14.

Koncessionæren skal ombygge veier, broer og kaier, hvor dette nødvendiggjøres ved reguleringen. Videre skal han utføre de foranstaltninger, som amtsveistyret finder nødvendig for saavidt mulig at avhjelpe skade og ulempe, som for almenheten maatte opstaa paa is og vinterveier.

Amtsveistyrets avgjørelse kan indankes for departementet.

15.

Ved damanlægget skal der tillates truffet militære foranstaltninger for sprængning i krigsilfælde, uten at anlæggets eier har krav paa godtgjørelse eller erstatning for de herav følgende ulemper eller indskrænkninger med hensyn til anlægget eller dets benyttelse. Anlæggets eier maa uten godtgjørelse finde sig i den bruk av anlægget, som sker i krigsøiemed.

16.

Reguleringsdammen skal manøvreres overensstemmende med et reglement, som Kongen paa forhaand utfærdiger. Norsk statsborger, som vedkommende departement

godtar, skal forestaa manøvreringen. Ekspropriationsskjøn kan ikke paabegyndes, før manøvreringsreglementet er fastsat.

17.

Reguleringsanlæggets eier skal efter nærmere bestemmelse av departementet utføre de hydrologiske iagttagelser, som i det offentlige interesse findes paakrævet, og stille det indvundne materiale til disposition for det offentlige. Den tillatte opdæmningshøide og den tillatte laveste tapningsgrænse betegnes ved faste og tydelige vandstandsmerker, som det offentlige godkjender.

Kopier av alle karter, som koncessionæren maatte la opta i anledning av anlægget, skal tilstilles Norges Geografiske opmaaling med opplysning om, hvordan maalingerne er utført.

18.

Eieren skal uten vederlag for det utførte anlæg finde sig i enhver yderligere regulering i vedkommende vasdrag, som ikke forringer den tillatte reguleringseffekt.

19.

Koncessionæren er forpligtet til at avgil til de kommuner, derunder ogsaa amtskommuner, som departementet bestemmer, efter hvert som utbygning sker, indtil 10 pct. av den indvundne økning av kraften (beregnet som angit i post 3). Staten forbeholdes ret til at erholde indtil 5 pct. av kraften beregnet paa samme maate.

Kraften avgives i den form, hvori den produceres. Elektrisk kraft uttages efter departementets bestemmelse i kraftstationen eller fra fjernledningen eller fra ledningsnettet. Avbrytelse eller innskrænkning av leveringen, som ikke skyldes vis major, streik eller lockout, maa ikke ske uten departementets samtykke.

Kraften skal leveres efter en maksimalpris beregnet paa at dække produktionsomkostningerne — deri indbefattet 6 pct. rente av anlægskapitalen — med tillæg av 20 pct. Hvis prisen beregnet paa denne maate vil bli uforholdsmæssig høi, fordi bare en mindre del av den kraft, vandfaldet kan gi, er tat i bruk, kan dog kraften istedet forlanges avgit efter en maksimalpris, som svarer til den gjængse pris ved bortleie av kraft i distriktet. Maksimalprisen fastsættes ved overenskomst mellem vedkommende departement og koncessionæren eller i mangel av overenskomst ved skjøn. Denne fastsettelse kan saavel av departementet som av koncessionshaveren forlanges revidert hvert 5te aar. Hvis eieren leier ut kraft, og kraften til kommune eller stat kan uttages fra kraftledningen til nogen av leietagerne, kan kommunen eller staten i ethvert tilfælde forlange kraften avgit til samme pris og paa samme vilkaar som leiere av lignende kraftmængder under samme forhold.

Eieren har ret til at forlange et varsel av 1 aar for hver gang kraft uttages.

20.

Reguleringsanlæggets eier underkastes de bestemmelser som til enhver tid maatte bli truffet av vedkommende regjeringsdepartement til kontrol med overholdelsen av de opstillede betingelser.

De med kontrollen forbundne utgifter erstattes det offentlige av reguleringsanlæggets eier.

21.

Reguleringskoncessionen skal tinglyses i det tinglag hvor anlægget er beliggende. Et utdrag av koncessionen skal tinglyses som heftelse paa de eiendommer eller bruk i vasdraget, for hvilke reguleringen kan medføre forpligtelser.

til Reglement for manøvrering av reguleringsdammen i Hegmovassdraget,

1.

Øverste reguleringsgrense er	kote 128,00
Laveste " " " "	" 114,50
Reguleringshøide	13,50 m.

Vannstanden maa ikke overstige øverste reguleringsgrense uten at reguleringsinnretningene er åpnet helt,

Reguleringsgrensene skal betegnes ved et fast og tydelig vannstandsmerke, som det offentlige godkjenner,

2.

Der avgis det til den almindelige ferdsel og fløtning nødvendige vann overensstemmende med de ved overenskomst eller skjønn fastsatte bestemmelser.

3.

Vannslipringen skal foregaa med sikte paa aa skaffe mest mulig jevn vannføring fra Hegmovatn. Dog kan der saalenge Bodin kommunes fall er det eneste utbyggede slippes efter dettes behov.

Det skal ved manøvreringen has for øie, at flomvannføringen i vassdraget ikke forsøkes og at vassdragets naturlige lavvannføring ikke forminskes til skade for andres rettigheter.

4.

Til aa forestaa manøvreringen antas norsk statsborger som godtas av vedkommende departement. Han skal bo i dammens umiddelbare nærhet og ha telefon i sin bolig.

5.

Damvekteren har aa paase at flomløpet ikke hindres av is eller lignende samt at dammen til enhver tid er i god stand.

6.

Damvokteren har aa føre protokoll over avleste vannstande samt observere og notere om det forlanges regnmengder, temperatur m.v. Av denne protokoll sendes ved hver maanedes utgang avskrift til vassdragdirektøren.

7.

Mulig tvist om dette reglements forstaaelse blir aa avgjøre av vedkommende regjeringsdepartement.

8.

Forandringer i dette reglement kan bare foretas av Kongen efterat de interesserte har hatt anledning til aa uttale sig.